

opgivet på grund af forældelse i henhold til straffelovens § 93.

Imidlertid har Enhedslisten noteret sig reaktionen på overvejelserne blandt andet fra repræsentanter for Dansk Politiforbund, og mindretallet må på den baggrund konstatere, at uanset hvad Folketinget vedtager, så er der personer og grupper, som ikke ønsker at bidrage til en belysning af de områder, som undersøgelseskommissionen skal undersøge. I den forbindelse skal det så blot konstateres, at personer, som nægter at udtale sig eller forsøger at få andre til ikke at udtale sig, dels må have noget at skjule og dels påtager sig et ansvar for, at sandheden ikke kommer frem.

Enhedslisten ønsker endelig at fremhæve, at det er meget hensigtsmæssigt, hvis mindst et af undersøgelseskommissionens medlemmer kommer fra kredsen omkring foreningen af de beskikkede advokater ud fra deres store sagskundskab i forhold til tilsvarende sager.

Et *mindretal* (Venstres, Det Konservative Folkeparti og Fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Mindretallet understreger, at lovforslaget udspringer af autonomes voldsudøvelse mod resultatet af en lovlig folkeafstemning. Dette nævner lovforslaget intet om, og mindretallet finder det besynderligt, at der nu igen skal foranstalles en undersøgelse rettet mod politiet og højesteretsdommer Asbjørn Jensen.

Sagen har været undersøgt i snart 3 år, og mindretallet finder ikke, at justitsministeren på nogen måde har godtgjort, at en ny undersøgelse vil kunne bringe noget væsentligt nyt frem.

Mindretallet bemærker generelt, at lovforslaget, der på en række punkter strider mod dansk rets almindelige retsgrundsætninger, ikke har været sendt til høring, men at et flertal i Retsudvalget tværtimod har ønsket at gennemføre betænkningssagens afgivelse, uden at mindretallet har haft lejlighed til at afvente svar på de stillede spørgsmål.

Mindretallet skal dybt beklage, at der ikke har været den fornødne tid til en forsvarlig behandling af dette usædvanlige lovforslag.

Justitsministeren har fremsat lovforslaget den 13. marts 1996, hvilket ligger mere end én måned efter den frist, der er aftalt med Folke-

tinget for fremsættelse af lovforslag, der ønskes fremmet i indeværende folketingsår. Ministeren har været næsten en måned om at afgive svar på stillede spørgsmål, hvilket har betydet, at udvalgsmedlemmerne kun har haft få dage til at studere svarene og stille nye spørgsmål.

Mindretallet finder, at lovforslagets tekst og bemærkninger vedrørende undersøgelsens omfang er meget uklare.

Som påpeget af professor, dr.jur. Eva Smith i en henvendelse til Retsudvalget, optrykt som bilag til betænkningen, må det antages, at undersøgelsen, som lovforslaget er formuleret, vil medføre, at kommissionen skal afhøre mindst 500 personer.

Justitsministerens kommentar til Eva Smiths henvendelse, ligeledes optrykt som bilag til betænkningen, synes at bekræfte, at undersøgelsen kan blive særdeles omfangsrig, aldeles uoverskuelig og meget langvarig.

Mindretallet har i øvrigt både under førstebehandlingen i Folketingssalen og under udvalgsarbejdet stillet en række spørgsmål om undersøgelsens omfang. Ministerens svar har ikke bragt nogen afklaring, idet ministeren alene henviser til, at den kommission, der skal nedsættes, selv tilrettelægger undersøgelsen. Det er således ikke oplyst for Folketinget, hvor mange tusind sider rapporter og retsbogudskrifter kommissionen skal gennemgå, ligesom det fortsat er helt uafklaret, hvor mange hundrede vidner der skal indkaldes, samt hvilke fortrolige dokumenter myndigheder og borgere kan tvinges til at udlevere.

Afslutningsvis udtaler mindretallet, at man havde fundet det mere konstruktivt, om justitsministeren havde indkaldt partierne til politiske drøftelser om, hvordan man kan forebygge en gentagelse af de borgerkrigsagtige tilstande, der herskede den 18. maj 1996.

Noget sådant lægger lovforslaget slet ikke op til.

Tværtimod medvirker regeringen med dette lovforslag til at vende denne sag totalt på hovedet.

Lovforslaget står således i skærende kontrast til den opbakning, statsministeren og den daværende justitsminister gav politiet få dage efter urolighederne.

Et flertal inden for mindretallet (Venstres og